

عنوان مقاله:

رابطه همخوانی/ناهمخوانی سبک تفکر استاد-دانشجو با ابعاد خلاقیت دانشجویان

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم احمدی فقیه - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم

مجید زرغام حاجبی - استادیار و عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم

اکرم السادات حسینی - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، بررسی رابطه همخوانی/ناهمخوانی سبک تفکر استاد-دانشجو با ابعاد خلاقیت دانشجویان است. روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش، کل دانشجویان موسسه آموزش عالی اجتهاد در سال تحصیلی 94-95 بود که از این تعداد، 100 نفر (39 نفر پسر و 61 نفر دختر) با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شدند و به پرسشنامه سبکهای تفکر و پرسشنامه خلاقیت تورنس، پاسخ دادند. اساتید آنها که 6 نفر بودند نیز با پرسشنامه سبکهای تفکر در تدریس، مورد آزمون قرار گرفتند. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روشهای آماری ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاده شد. یافته های پژوهش نشان دادند که به طور کلی، همخوانی سبکهای تفکر قضایی (0/34) ($r = -0/01, p > 0/01$) و محافظه کارانه (0/42) ($r = -0/01, p > 0/01$) با ابتکار و نیز همخوانی همین سبکها با بسط در خلاقیت- (Beta= 0/35) و روابط معنادار داشته‌اند. در بررسی چهار بعد خلاقیت، همخوانی سبک قضایی- (Beta= 0/37) دارای بیشترین پیش بینی کنندگی بودند. نتیجه نهایی این بود که همخوانی سبکهای تفکر بیشتر از ناهمخوانی با خلاقیت ارتباط داشته است و برای پرورش خلاقیت بهتر است سبکهای تفکر قضایی و آزاداندیش را در اساتید و دانشجویان پرورش داد.

کلمات کلیدی:

همخوانی، ناهمخوانی، سبک تفکر استاد دانشجو، خلاقیت، سبک تفکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/815462>

